

ילדי הצדיק

גליון 110
פר"צו - פרה תשפ"ד

להמשיך ניסים חדשים

מדברי מורינו הרב שליט"א

בעין העדשה

אבות זבנים - חוה"מ תשפ"ב

תמונת השבוע

רבנו גילה את השיר שיש בו הודאה על העבר ויש בו חידוש את הנסים והנפלאות שנעשים בכל יום מחדש, כי כל יום נעשים נסים חדשים שלא היו מעולם, כל יום זו בריאה שלא היתה מעולם, ולעורר את הנסים שה' רוצה להנהיג לנו בכל יום, זה רק על ידי שירה ונגונים ששרים ומנגנים.

אם זה פסוקי דזמרה, כמו שכתוב בהלכה מ'מזמור לתודה' - לשיר את המזמור לתודה, וצדיקים נוהגים לשיר את שירת הים, לשיר ממש. ואחרי זה רבנו גילה ששרים עוד קצת, לא בוכים בבית הכנסת.

מסביר רבי נתן שזה הענין של שירת הלויים שהיו אומרים שיר מיוחד לכל יום ויום, כי בכל יום ויום יש התגלות חדשה של הבריאה. ועל ידי השיר הזה ממשיכים את הנסים החדשים שה' רוצה להעניק לכל אחד בפרטיות ובכלליות.

ובשיר יש הודאה על העבר, שבכל שיר אדם נותן את ההודאה על העבר מה שזכה עד עכשו, עד הרגע הזה שהוא שר את השיר, והוא צריך לכוון להמשיך נסים חדשים שלא היו מעולם בכל השיר הזה...

כל הפחד זה חסר אמונה, כי צריכים לדעת ש'יהיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו הקובץ, הוא המלך, הוא השם הוא המלך, הוא

וזה שכתוב "תנו עוז לאלקים על ישראל גאותו ועזו בשחקים נורא אלקים ממקדשך א-ל ישראל הוא נותן עזו ותעצומות לעם" - השכינה צועקת, השם צועק, תנו עוז לאלקים, תתפללו, תשירו, תרקדו, תצעקו, תבכו, תנו עוז לאלקים! אתם לא יודעים איזה נסים אני יעשה לכם! תראו איזה נסים מוכנים לי בשבילכם!

אז שאדם שומע את הצעקה 'תנו עוז לאלקים' - השם אומר אתם תשירו, אתם תרקדו, אתם תתפללו בכת, בהתלהבות. וזה שלא יכול, אז הוא נבוא לבית כנסת אפילו שהוא לא יכול, וידע שהוא, דוקא הוא מעלה את התפלה, בגלל שהוא לא יכול להוציא אפילו הגה מהפה, ואף על פי כן הוא בא וזועק איזה זעקה מעמקי עמקי הלב שבקשי הוא שומע אותה, אז היא (הזעקה מעמקי הלב), דוקא היא מעלה את כל התפלות.

דבר המשגיה

ילדים צדיקים ומתוקים
שלום וברכה

השבוע פרשת צו, בין שאר הקרבנות המזכרים בפרשה מזכיר ענינו של קרבן תודה. כל השירות עתידיים להתבטל חוץ ממזמור לתודה - כמה כח ועוצמה יש לו לתודה, להפירת הטוב, להתבונן בטוב שנותנים לנו ולא רק להתלונן ולהתבכין.

באחד הימים נגשו אלי שני ילדים צדיקים מילדי הצדיק ואמרו לי: "המשגיה תודה רבה על כל הפינוקים" באותו רגע התמלאתי בראון לתת להם ולפנק אותם עוד.

כך גם הקדוש ברוך הוא, אתה מודה לו והוא משפיע עליך שפע חדש, חז"ל תקנו לנו סדר הודיה על פני היום פלו, "מודה אני" בבקר, תפלת שמונה עשרה שלש פעמים ביום מתחילה ומסתיימת בברכות הודיה ושבח. הודו לו, ברכו שמו... וקבלו מאתו יתברך טובות וחסדים.

שנזכה תמיד להודות מתוך שמחה וטוב לבב
א גוט שבת
המשגיה נפתלי ביק.

תקציר: ר' מאיר קיבל קריאה דחופה לפגישה אצל הנסיך, ליבם לא בישרה להם טובות, בלב כבד התייצב ר' מאיר בליווי נכבדי הקהילה אצל ארמון הנסיך.

משהגיעו הרב ומלווייו לארמון הנסיך, נתקבלו על ידי אחד המשרתים, שהכניס את המלווים לחדר צדדי, על מנת שימתינו בו לרב עד שיסיים את ראיונו אצל הנסיך. את הרב עצמו הביא לאולם גדול והצביע על דלת שבעדה יכנס אל הנסיך.

לאחר שעזב המשרת את האולם ורבי מאיר נשאר לבדו, התכנס בקרן זוית ונשא תפילה המה ולבבית לאלוקים, כי יפדה את נפשו מכל סכנה האורבת לה ואל יסיר ממנו את חסדו.

כשסיים תפילתו הקצרה הרגיש רבי מאיר מרגוע בלבו, בשימו מבטחו באלוקים כי יעמוד לו בכל צרה שלא תבוא. הוא זקף קומתו, העלה על פגיו ארשת ביטחה ובצעדים מאוששים החל להתקרב אל הדלת.

למען שמו באהבה

סיפור בהמשכים | פרק ר'

הדברים הללו פגעו במומר כחצי רעל והבעירו בו את חמתו עד להשחית. במאמץ רב הבלוג על כעסו, לבלי התנפל על הרב, כי אם נשתאג בקול מחריד:

"אבל בטרם ישפוט אותי אלוקים, עוד אראה לך ולבני עמך את נחת זרועי. שמי יזכר לדורותיכם בזוועה ואימת עולם. בדם ואש אחרתנו על לוח לבכם. או אז תבין ותדע כלפי מי העזת לדבר כדברים הללו ועל ראש מי שפכת קיתון של גידופים וקללות!"

רבי מאיר החדיר בו מבטו ואמר:

"איני מתיירא מפני איש, כי אם רק מפני אלוקים שבשמים, המוחץ ומרפא כאחד. איני ירא אותך, עוכר ישראל, כלל וכלל! יודע אני כי רוקם אתה מזימות אפלות כדי ללכדני בידך הטמאה. אולם, בוטח אני באלוקי, כי יפר את כל מזימותיך ויצילני מכל צרה. ואילו סופך אתה יהיה רע ומר, מאוס ונאלח, כסופם של כל הבוגדים בעמם!"

כל דמו של קמפה פרץ אל פניו שהאדימו כאש. מפיו ניתך מבול של גידופים ודברי נאצה נגד רבי מאיר ונגד האמונה הישראלית. אך הפעם לא שם אליו רבי מאיר לב, כי אם נגש אל דלת חדרו של הנסיך ופתחה.

משראה הנסיך את הרב, קם ממקומו, צעד לקראתו מספר צעדים, הזמינו לישיב על ידו ובהעמידו פני ידיד ואוהב פתח ואמר:

"רב מאד נכבד! מאז היתה לי את הזכות להכירך, נוכחתי כי הנך אדם משכיל ונבון ואתה חושב אך טובות על עמים ואנשים. דעותיך בקשר לשאלות מדיניות ומדעיות שונות, הינן תמיד כה קולעות וכה משכנעות בהגיוןן הבהיר. כלפי מה אני אומר זאת?"

כלפי זה שגיסי המלך מגייס כעת צבא אדיר, כדי לדכא את המתמרדים. כאשר תסתיים המלחמה נבצחנו של המלך, יגמול ביד רחבה לכל אלה ששמרו לו אמונים כל העת והושיטו לו את עזרתם בקרב הקשה. רוב רובה של האוכלוסיה הנוצרית השכיל להבין זאת והתנדב לחזית. בחרב ובחנית מגינים הם על כבודו של מלכם. ואילו אתם היהודים, מפגרים מאד בנידון זה. אדישים אתם לכל המלחמה הזאת ואינכם באים לעזרתו של המלך בקרב הגדול. אינכם שופכים את דמכם בשדות הקרב. בניכם אינם נראים בשורות הלוחמים הנאמנים של המלך.

יודע אני אמנם כי נפשכם סולדת ממלחמות דמים ואין זו מתכונתכם לאחוז בחרב; אולם, יכולים אתם להושיט את עזרתכם בדרך אחרת. המלחמה עולה לו למלך בהון תועפות. אוצרותיו נידלדלו מאד ועוד מעט ואזלו כולם. הוכיחו לו, איפוא, את אמונתכם ותמכו בו בזהבכם וכספכם. ממנו את המלחמה ועל ידי כך תוכיחו כי ראויים אתם לחסדו של מלכנו".

המשך בשבוע הבא בע"ה.

ברגע זה נצמד במקומו, מופתע ונבוך. באופן בלתי צפוי נפתחה הדלת פתאום ועל הסף הופיע המומר קמפה.

צינה חלפה בגופו של הרב. רגע עמד המומר והביס בו ברב בעיניים שופעות חוצפה. אחר נתקרב אליו ובנעימת לעג נוקב שאלו:

"ובכן רבי, כלום לא תכירני? ודאי לא פיללת לראותני כאן, הא?!"

רבי מאיר הטיל בו מבט מלא בוז והשיב:

"אכן, מכיר אני אותך, את הפושע ישראל קמפה. וכי למה לא אכירך? הלא לשעבר היית תלמידי והיית אוכל משולחני. פירנסתי אותך מתוך תקווה כי תהיה לאיש. אולם, עדי בשמים כי לא ידעתי אז כלל וכלל איזה נחש נאלח אני מגדל בחיקי".

מבט השנאה בעיניו של קמפה החריף יותר. רבי מאיר המשיך ואמר:

"אמנם נענשתי מן השמים והקימו עלי אויב דמים כמורך. האורב אחרי צעדי להכחידני מן העולם. ברם, אלוקים הוא עדי כי מעולם לא עשיתי לך רע, לא אני ולא איש מבני עמי. ואילו אתה שואף תמיד לנקום בנו נקמת דמים, על לא דבר. ישפטך אלוקים על כל מעשיך הנתעבים וישלם לך כמעשיך הרעים!"

מלאכת בישול

מלוקט משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

ל"ט מלאכות שבת

- המערה מפלי ראשון על מאכל שאינו מבשל, צריך לקלפו, שהקלפה אסורה באכילה בשבת.
- אבל מתר לערות מפלי ראשון על מאכל שנתבשל כבר והוא יבט.
- ויש מחמירין שלא לערות מפלי ראשון על קפה נמס ואבקת קקאו או סקר ומלח וכדומה מאבקות הנמסות, אף שנתבשל כבר מערב שבת.

○ המשכים בבקר וראה שהקדיחה תבשילו (נשרף קצת) וירא פן יקדיח יותר, אסור מן התורה לשפך שם מים מפני שהוא מבשלו, אבל מים שנתבשלו כבר ונשארו חמים קצת, מתר (לשיטת הרמ"א) לשפך על התבשיל אפלו נמצא על האש. (באופנים שאין בעיה של אסור חזרה)

שם _____ **משפחה** _____ **ת"ת** _____ **כיתה** _____
 את התשובות אפשר להגיש עד יום די. • הפותרים נכונה יכנסו להגרלה.
 ניתן לשלוח תשובות לפקס: 077-317-9305 לעונים תשובות בפקס להשאיר מסי' טלפון שנוכל לחזור.
פרסים מיוחדים למשתתפים בחברה לאמירת תהילים על עם ישראל

מתי מתר לשפוד מים חמים על אכל? (ל"ט מלאכות שבת)

סיר שהאכל שבו מתחיל להשרף, האם מתר להוסיף מים חמים? (ל"ט מלאכות שבת)

הבא שני דברים שעל ידם זוכה לזכרון? (לקוטי עצות)

תהילים

קוויקס ברסלב

חולנו היה הגה"צ המפורסם ר' דוד צבי אויערבאך אב"ד"ק שאר"גראד וקרמניץ ומאהליב וכל העירות אשר סביבותיהם. וזהו שחולנו היה ממלא מקומו ברבנות. אך היה חולנו מתנגד לחסידים.

בעיר נעמרוב גר אבנר נפלא ויטמו ר' נתן. מנעוריו נכסף לבנו לעבודת ה' והיה מתמיד עצום ולמדו גדול ביה"ט ובפוסקים.

ולבסוף התמבר לר' לוי יצחק מברדיטשוב ונסע הרבה אליו והיה מקרבו מאד מאד יותר מכולם ויקראו בלשון תבה.

מרב דבורים פצעו אצלו ובפרט תברו ר' נפתלי שהיה מנעוריו מגדל ב"ו החסידים ועל כן התחיל לנסע אל צדיקי הדור אל ר' ברוך ממעגוז ואל ר' זושא מאניפולי ואל ר' מרדכי מקרמניץ ואל ר' גדליה מליניץ ואל ר' שלום מפראביטש ואל ר' אברהם דב מממלניץ וכל הצדיקים היו משתעשעים עמו ומקרבים אותו מאד מאד.

כשהיה ר' נתן יושב בבית המדרש ולומד היו נאשים אליו אברכים חסידים ומדברים עמו.

אבל מעצם התגרות הכת המונע והמדיח שכל מדרגה ומדרגה, על כן עלה וירד בעליות וירידות רבות ועצמות מאד בכל עת ועת, והיה קשה עליו מאד כל דבר שנקדשה שרצה לעשות, הן בתורה והן בתפילה וכיוצא.

המסך יבא א"ה

עזל סאב

מעומק ליבנו שולחים אנו את ברכתנו לחתנים:
נחמן לוי ג"י ■ נפתלי משיה ג"י
 לרגל הכנסת לנועם עול תורה ומצוות, יחי רצון שתזכו לעלות מעלה מעלה בעבודת ה' ובדרכי החסידות, בדרך רבנו הקדוש ומורינו הרב שליט"א.
 מאהלים: ילדי הצדיק.

יצאה יעמדו על הברכה

על אשר נדב ליבם אותם
ליטול חלק במפעל הגדול
"חברת ילדי הצדיק"

ליקוטי עצות

זכרון

אנשי הצדיק

חיי מוהר"ן - תקפ"ז

זרע של קיימא

יואל בן אסתר שרונה.
תהלה בת אלנה מסעודה.
אמיר בן שולמית שירן בת אילנה.
שרה בת יונה.

הצלחה

לאה בת ציפורה.
רותם בת שרונה.
יעקב בן אסתר מרים.
שרה בת ברוריה.
נחמן בן פייגא.
יוסף בן פייגא.
עמונאל בן רוזה.
אוריה בת זיוה.
תמר בת פרידא דר.
יוסף, יהודה, דבורה בני אילת.
גילה בת דליה.

זיווג הגון

אליהו בן פטריסיה.
רונו בן דנה.
מאיר פנחס בן הדסה אסתר.
אברהם אלימלך בן הדסה אסתר.
אורי בן רחל.
ברכה בת אילנה מסעודה.
יהודה בן רות.
אודל בת הדסה אסתר.
רחל חן בת חנה.
רבקה, אברהם חי, לבנה בני אילת.
אדל, אלעד, אורטל בני לאה.
שמחה בת משה.

רפואה שלימה

נתן בן אודל.
צבי אריה בן שרה מינדל.
חנה גיטל בת דבורה ונתה שנולדה למזל"ט.
שרה בת לורט.
אריאל ניסן בן מרדכי.
שושנה רייזל בת ליבא.
משה בן לאה דבורה יוטא.

יהי רצון מן קדם אבותינו די בשמיא שתזכו בזכות הכל פיהם של תינוקות של בית רבן שאין בהם חטא לכל הישועות ברחמינו

חברת תקוני הכללי בשבת	15:00 - 16:00
חברת אבות ובנים בשבת	16:00 - 17:00
החברות הקבועות בימות החול	17:20 - 18:40
חברת תקוני הכללי והלכה	19:20 - 20:00

כלם מזמנים לבוא כאפן אישי, מצפיה לראותכם המשיגיה

- התפלה מסגל לזכרון.
- עלידי תענית וצדקה ובפרט צדקה לארץ ישראל, עלידי זה נתבטל השכחה וזוכה לזכרון.
- עלידי מחיאת פנים בשעת התפלה נמתקין הדינים ונצולין משכחה וזוכה לזכרון.
- צריך לשמר מאד את הזכרון שלא יפל לשכחה, דהינו שזוכר תמיד בעלמא דאתי ולא לשכח. וכך ראוי להיות מנהג איש הישראלי, שתכף בבקר בהקיצו משנתו, מיד כשיפתח את עיניו קדם שיתחיל שום דבר, יזכיר את עצמו תכף בעלמא דאתי. וזה בחינת זכרון בקליות. ואחר כך צריך להמשיך הזכרון בפרטיות, דהינו שיגידל דעתו בכל מחשבה, דבור ומעשה, שהשם יתברך מזמין לו בכל יום. להבין מהם הרמזים, שהשם יתברך מרמז לו על דם להתקרב אליו. כי השם יתברך מצמצם את עצמו מאין סוף עד אין תכלית ומרמז לו רמזים בכל יום עלידי כל הדברים, שפוזמין לו באותו היום. וצריך האדם להגידל דעתו בזה לזכור בשם יתברך עלידי כל מחשבה דבור ומעשה שהשם יתברך מזמין לו בכל יום, ולהבין מהם הרמזים להתקרב אליו. אך ההגדלת הדעת צריך להיות במדה וכו'.

העשיר לא ידע את נפשו מרוב עזר ולא היה מענה בפיו, אך לאחר זמן מה התעורר כאילו ממחשבתו ואמר: "אדוני הרב, חשבתי ברגע זה על פתרון נפלא, הרי בעוד כעשרים יום תסתיים השנה הנוכחית, ואז אסכם את ההכנסות וההוצאות של כל המפעלים והחנויות, ולאחר מכן אתחיל לשמור את השבת, ואם כן, תרשה לי אדוני הרב לחלל רק עוד שלש שבתות..."

כששמע הצדיק דברים אלו, התפרץ בבכי ואמר: "בני בני, וכי חושב אתה שהשבת היא שלי, שאוכל להרשות לך לחלל אותה, אילו השבת היתה שלי באופן פרטי לא היה איכפת לי להרשות לך לחלל כמה וכמה שבתות, אולם השבת היא של הקדוש ברוך הוא בורא כל העולמות, ואם כן איך אוכל להעני להרשות לך לחלל שלש שבתות?!"

התרגש העשיר מדבריו של החפץ חיים האמתיים והמאלפים, ובקול חנוק מדמעות אמר: "אדוני הרב, אילו הייתי יודע שהשבת היא כל כך חמורה, לא הייתי מעז ללחלל אפילו שבת אחת, ומקבל אני עלי בלב שלם להתחיל לשמור שבת."

ואז בירכו הצדיק בברכת רפואה שלמה, ומני אז שקד על שמירת השבת ושאר מצוות.

מעשה - להלכה

סיפור שבועי בעקבות ההלכות הנלמדות השבוע ברמב"ם

מסופר על עשיר גדול שחי בזמנו של ה"חפץ חיים" זצ"ל, וכפי גודל עושרו וממונו כן גודל צרותיו שהתבטאו במחלתו הקשה ומחלות בני ביתו. אשר כל הרופאים אמרו נואש ולא יכלו להעלות ארוכה ומרפא למחלותיהם.

יהודי זה היה רחוק מאד מתורה ומצוות, והפעיל את עסקיו אף בשבתות כבימי חול רגילים. לימים נזדמן לעשיר זה להיפגש עם סוחר גדול שהיה ירא שמים ומדקדק במצוות, ובאותה הזדמנות תינה לפניו את צערו כי מצבו בכי רע, וכי כל הממון הרב שיש לו אינו שווה מאומה, בו בזמן שכל משפחתו סובלת ייסורים קשים ומרים ומיני מחלות שונות שאין להן תרופה.

הסוחר הציע לעשיר לגשת אל ה"חפץ חיים" ולבקש את ברכתו. אולם העשיר שהיה רחוק מחיי תורה ומצוות, דחה כלאחר יד הצעה זו, באומרו: "וכי הרב הוא מלאך שתהיה באפשרותו לשנות את הטבע?"

אך הסוחר הפציר בו מאד עד ששכנעו לגשת לצדיק. כשכנס הלה לבית החפץ חיים פרץ בבכי מר, ובתוך כך סיפר על הייסורים והמחלות שלו ושל בני ביתו, וביקש והתחנן מהרב שיואיל בטובו לברכו.

אך הרב במקום לברכו, אמר לו תן לי את ידך, ואז לחץ הרב את ידי העשיר ואמר: "לקראת שבת לכו ונלכה כי היא מקור הברכה", אם ברצונך ברכה, תתחיל לשמור שבת ואז הברכה תבא מאליה."

התנצל העשיר בפני הרב ואמר: "אדוני הרב! וכי סבור אתה שיכול אני בקלות לשמור שבת, והרי יש תחת ידי עשרות מפעלים וסגירתם ביום שבת תגרום לי הפסד של הון עצום?"

כשמוע הרב את דברי העשיר, שוב לחץ את ידו באומרו: "לקראת שבת לכו ונלכה כי היא מקור הברכה, והרי כבר אמרתי לך, שהשבת היא ורק היא הברכה, ואם תשמור את השבת, הברכה תבא מאליה."

לחשיקיע ביד

חמש אפשרויות לתרום לילדי הצדיק

אשראי טלפוני	לידי המשגיח	בנדרים פלוס	בהוראת קבע	בהעברה בנקאית
חייגו עכשיו: 02.532.532.4 שלוחה 2	הרב נפתלי בייק הי"ד 052.715.6621	כתבו בחיפוש: ילדי הצדיק	קוד מוסד 27397 על שם "ילדי הצדיק"	בנק מרכנתיל 17 סניף 621 חשבון 099930 על שם "ילדי הצדיק"

חורינו הרב שליט"א בברכה היסטורית:

חמש אפסות

וכמה שאנשים יתרימו ייתר

